Viku Sálmar

orktir af Höfundi Sálmsins vid No. 19.

Sunnudags Morgun Sálmur.

Lagid: Kristnir menn umfram allar tídir.

Allar þackleti af anda' og munni," allir þér Drottinn! færum nú," ad út af þínum elsku brunni," unun létst til vor streyma þú;" um nærst aflidna nætur tíd," nád þín yfir oss vakti blíd.

Uppsprettu lindin allra gjæda," o Gud vor Fadir himnum á!" lát oss í dag ei meinin mæda," í miskun ætíd vert' oss hjá;" áheyrslu góda vonum vær" veita munir oss, Drottinn kjær!

Hreinsa vor hjörtu, Herra mæti!" herbergi svo ad verdi þitt;" ord þín séu vort eptirlæti," öll munu þá vor brotin kvitt." O ad dygdanna veljum veg," sem vísa bod þín guddómleg.

Lát oss ei girnast annad ydja," enn þad sem mætti líka þér," vort heilagt áform vyrdstu ad stydja," vísliga svo framgaungum þér;" hugsan vor öll og hjartans gæd" helgist þér, ord og verkin med.

Ó! ad vanbrúka ecki þyrdum," af þér, vor Fadir! lénta náð;" af ollum hug þig einan vir-dum," ertú vort sanna hjálparráð;" þó á oss strídi eymd og líf," ollum oss veitir sterka hlíf.

Í umsjón þína, elsku Bródir," Endurlausn-ari sæll Jesú!" Líf og sál felum leyst af módi," líkn þinni ætíd til vor snú!" hana vér treystum allir á," því einum þér er nádin hjá.

Einkum á vorri andláts stundu," ad þér oss taktú," Jesú kjær!" til vor þá heldst í miskun mundu," ad meigum þér ætíd búa nær," í sælu þeirri er aldrei dvín," útvaldra þar sem flockur skín.

Sunnudags Kvøld Sálmur.

Lagid: Um daudann géf þú Drottinn mér.

Miskunarríki gódi Gud!" gjædsku vér prísum þína," ljúfur hefir þinn leyst sofnud," likn vird-ist mønnum sýna;" þegar sannhelgan soninn þinn" sendir af hædum eingétinn," er saklausan sig lét pína.

Fyrir aukllti þínu því," þríeini Gud! til-bidjum" þacklátir, hjartans audmýkt í;" oss Adams breisku nidjum" þolgjædi sýnir, vægd og vørn," villt oss þín kalla óskabørn," ef þín rétt-indin ydjum.

Oss fyrirlitid aldrei fær," ef þín trúgódir leitum;" barnakvak vort þín bidlund skjær" bæn-

ar.il gjœdi heitum." Í þína selum umsjón vér" oll vor líss kjör og giæfu hér," lífsbraut svo þúnga þreytum.

Eign, líf vort, hús og ástvine" ad þér virdistú ad taka;" einkum þér falin sálin sé" sofa hvørt skal edur vaka;" þú hefir lofad, likvin há!" ad líta þín börn í miskun á," ef til þín trúuð kvaka.

Vernda oss handaverkin þín," vors Jesú medur blódi" endurleysta frá andar pín," en upphef á dýrdar slódir;" þá mun af oss um eilíf ár" útvøldum medur, lofgiørd klár" þér súngin, Gud vor gódi!

Allstadar nálæg vera' alvís," vort líf sertú þá deyum," þína nálægd í nótt hvør kýs" nádar leitandi þreyum." Vardveit þú oss í hættum heim," hjá þér en ædri sælu geym," hvar sífeldt lof þér seigjum.

Mánudags Morgun Sálmur.

Lagid: Kom skapari heilagi andi.

Alstríki Drottinn! øllum nær," umbreytíng nein ei finst hjá þér;" Frá þér liósanna Fadir kjær!" flýtur allt gott, sem njótum vér.

Otal hættur og eymdir hér" oss mæta vilja nær og fjær;" vort líf á þrædi veikum er," veit eínginn fyr enn daudinn slær.

En þín miskunsemd aldrei þreitt," ad oss,

vor Fadir! hefir gjætt;" og ástargjed þitt ómm-breitt," úr vorum naudnm ja!nan bætt.

Veitt hefir þú oss heilla hag," hjálprædi, krapt og stirkvan dug." ad feingjum byrjad enn einn dag;" ástin þín hefir gladt vorn hug.

Prísti ei lofgjørd þín né prís!" Þøgul náttúran frædir oss," ad þín stjórn dásøm ér og vís," vort einka sálnhjálpar hnoss.

Hughraustir á þig vorum vær," vel því sannfærdir erum nú," af þínu ordi, ad eingum fær" útskúfad sem þín leita' í trú.

Þó oss í heimi þrjóti allt" þad sem veraldin kallar gott," er þad vort traustid ófallvallt," ad ástar þú oss sýnir vott.

Nær vér ad eins þig høfum hér" Herra líknsamur, mildur, trúr," um ekkert skeitum annad vér," ertú vort skjól og hlífdar-múr..

Fyrirgéf brot vor, Fadir kjær" sem framid høfum móti þér," svo hlotnist øss sú heill frá-bær," sem helgum øllum tilreidd er.

Þín blessan veri yfir oss," alla blessa þú menn og hús;" blessunar géf oss blída hnoss,". sem blessadur veittu oss Jesús!

Mánudags Kvöld Sálmur.

Lagid: Odúngar Júda annars dags.

Þolinmódur er Drottinn hýr," dásamur, gód-gjarn, mildur, hýr," hans ætíd verndar hjálpar

hønd," um lá og lønd" sín børn, og mykir meinin vønd.

En í dag hefir audsýndt hann" ærna miskun vid sérhvørn mann," aukid vorn skeft um eina tíd;" hans elskan blíd" ydrandi veitist øllum lýd.

Oss hefir nád og blessan bytt" blídur í vøku og svefni tídt;" hlífd og vardveitslu, heilsu kjør," hresíng og fjør" hans mildin oss útskipti ør.

Fyrirgéfid því afbrot ørg" oss hefir nærsta stór og mørg," uppørfun marga oss hefir téd," ad allt vort géd" lagist hans anda og ordi med.

Allt hvad oss lofad hefir hann" hlotnast sérhvørjum jafnan vann;" sé æ hans nafni vegsemd vís," virdíng og prís," eins og hann sjálfur af oss kýs.

Eilífi Gud! hvad erum vér" ad vid oss þannig hegdar þér;" oss hefir gjørdt til góda þú" gjørir enn nú;" adstod þín bregdist aldrei sú.

O! hvad vor gódverk eru hér" ógild og hálfverk fyrir þér." Hvad ófullkomin er vor dygd" umbót og trygd," vor hlýdni fánýt, full med skygd.

Æ! fyrirgéf oss, Fadir kjær!" sjøldann synda sem drýgjum vær," og yfirgéf oss ecki í neyd," útrick af deyd;" svo fridarins ratad fáum leid.

Blídi Fadir! oss bænheyr þú," bregdast aldrei þín heitin trú" um áheyrn góda, af því hann," sem strid oss fann," þinn son, afmádi synda bann.

Í þínu nafni, ó Jesú!" aptur til hvílu gaungum nú," treystandi þinni hjálp og hlíf," ad hertir til," og annist vora önd og líf.

O Jesú kjær! þá sofnumst vér" yndæla víst med sjálfum þér," vidsfildir heimsins freistni og fár," Frelsari klár!" þér sé um aldir heidur hár.

Þridjudags Morgun Sálmur.

Lagid: Lifandi Gud þú lít þar á.

Upprunninn dagur bendir brádt," börn Guds ef viljum heita," af öllu hjarta, hug' og mátt," hönum er skyldt ad veita" lofgjörd og prís, sem nú í nótt" nádadi oss, svo sváfum rótt;" því kann ei neinn ad neita.

Frá vorri barndóms fyrstu stund" forsorgad oss þú hefir," og veitt oss Gud í vöku og blund," vor hvad sem þörf út krefur;" ótal eru þau gjædin gód," Gud Fadir kjær! af þínum sjód," er þú oss öllum gefur.

Æ! lát þér treysta allt vort géd," o Fadir hjarta kjæri!" eins þínum syni og anda med," af instu rót sem bæri;" samteining vid þig sjálfan þá," sálunni ró og frid mun tjá," þó mörg hér sorgin særi.

Haldt vorri sálu vid þig vel" verndarinn allra lýda," hneig þú vorn vilja og þánka-þel" þínum réttindum hlýda." Séf ad vér hönum glæpa verk," geymi oss æ þín höndin sterk" og styrki vel ad strída.

Vorra sálna sé unan œdst" einum þér lof-gjörð veita," ástundan líka einna stærst," orða þíns sannleiks leita;" Jesú þíns sonar, kvöl á kross" kvittan og bót sé öllum oss;" hann réð oss miskun heita.

Jesú! á vorri andláts stund," oss huggi best þín pína," er leidst, svo mættum á þinn fund" inngánga í sælu þína." Sé oss þá öllum blóð þitt best" borgun fyrir vor afbrot verst," andar mein öll þá dvína.

Þriðjudags Kvöld Sálmur.

Lagið: Konúng David sem kéndi.

Alvaldi ástar Faðir!" allra, sem kallast börn," um ár og alda radir," er ætíð skýnir vörn," og villt oss vera hjá;" húma tekur í heimi," hærst náðin þín oss geymi" og forði vondu frá.

Þá er oss óhætt öllum," við illra makt og slægð," þegar vér þig á köllum," þú veitir ró og vægð;" nær þinni hjálpar hönd" upplýkur, allir sedjast," endurnærast og gledjast" um himin, lá og lönd.

Faðir! í þínar hendur" selum vér líf og sál;" í þinni umsjón stendur" eign vor, sjón, heyrn og mál," vit og vel lídan góð;" lát þú oss lífgjöf sanna" likn þína og gjæðsku kanna" og seð af þínum sjóð!

Drottinn! géf vel þeim vegni," er viðurkénna

þitt nafn;" mót heimsins hreckja megni" hjálpa, þá raunasafn" adþjakar ódum hér;" lát osſ þér ujúca hlýda;" lepstir frá sorg og kvída" hólpnir þá verdum vér.

Syndanna fistrum sáru" svipt af osſ, Drottinn vor!" kristindóms dygda kláru" kénn osſ ad rekja spor;" svo mættum þócknast þér," og eptir heimsins hrydir," himnanna sælu bygdir" frelsadir fáum vér.

Jesú vor bródir blídi!" sem bættir fyrir osſ," í þínu ógna stridi," er leidst á hördum kross," lát þá forþénun þín" osſ koma æ til besta," og afreka sælu mesta," í dýrd sem aldrei dvín.

Midvikudags Morgun Salmur.

Lagid: Upphef eg augun mín.

Nafn þitt, vor gódi Gud!" gøfgad um aldir sé," þú lán og lífsføgnud," lætur osſ þrátt í tje;" vor telur høfud hár," hlífd þín er hvørgi rír;" þinn líknar kraptur klár" krøptugur med osſ býr.

Þú hefir nú í nótt," nádugur osſ ei gleymt," en hefir alla rótt," í þinni vøktun geymt;" þeim á þig vona víſt" verud þín er hvørgi fjær;" þú lætur þrjóta ſíſt," þad sem vidþurfum vær.

Syndin osſ særir ljót," sínum freistíngum med," øll hennar slíkkuhót" ángri vort sylla géd;"

gjør þú vort hjarta hreint," helgadir verdum þá;" svo bædi ljóst og leyndt," lofgjørd þér munum tjá.

Blessa vort áform allt", ad meigi luckast vel"; vid þinn ord veiginn haldt", vort gef ad hjartans þel", réttindin rækt þín", og rádin allra best", ad oss þá æfin dvín" ununin veitist mest.

Veit oss styrk voldugan", ad vo:unst brotin ljót"; est þú vorn innra mann", ad sporna løstum mót", vort dagligt veit oss brand", varveit oss slisum fra", eyd líss og andar nand", eingu vér kvídum þá.

Hvad sem þín miskun mild", midlast lætur til vor", þinni Gud visu vild" vor selum æfi spor"; hvørt líf eda dapur deyd" í dag ad høndum ber", sálina ei sakar neyd", sé hún, Drottinn! hjá þér.

Midvikudags Kvøld Salmur.

Lagid: I dag eitt blessad barnid er.

Mikli, voldugi, víst Gud!» veitt sé þér lof án enda», fyrir lán, vernd og líss fognud», léstt einsgin slis oss henda»; óutseigjanlig er þín nád», ad oss þín forsjón hefir gád», og varnad voda føllum», um vora lidnu æfitíd», æíd hefir þín miskun blíd,» gefist frómum gjørvøllum.

Gud æíd gódur øllum ert», vorandi sem þín leita"; ávallt oss sýnir ord þitt bert» þitt ástar-

þelið beita»; í andstreymi þú ert vor hlíf», í dauð-
anum vort sanna líf», til þín í trú vær föllum»;
og þótt að syndgum þráfaldt vér", þín miskun
æ frambodin er», yðrandi sálum öllum.

Að þér tak vora önd og líf», er þú oss gefið
hefur»; vertú ætíð vor vernd og hlíf», vor meðan
hérvist tefur»; freistíngar þegar falla oss á», Faðir
oss styrkja vyrðstu þá», að frá þér aldrei föllum»,
heldur að stríðum herknir vér", mót heimi og
girnda vondum hér», og óvinum sálar öllum.

Vor Herra Jesú! vert' oss hjá», vort traust
er á þér einum»; einkum nær heimi förum frá»,
fullthyngi þitt vér reynum», herbergi þitt vort hjarta
sé", huggun samvitsku lát í tje"; er særist synda
kvíða"; lát oss alla uns líf hér dvín», læra að
stunda boðin þín», þér einum þjóna og hlýða.

Fimtudags Morgun Sálmur.

Lagið: Gleð þig Guðs sonar brúð.

Ljós dagsins ljómar enn», lofsyngjum kristnir
menn», Guði hjálpara góðum», sem gefir öllum
þjóðum» miskunar gnógt og mildi"; minnast þess
hver einn skyldi.

Hvern morgun Herrann þídt» hjálpráð fram
býður tídt», oss breiskum Adams sonum»; allir
því syngjum honum» þakklæti af huga hreinum»,
hann verndar oss frá meinum.

Synd þó að vinnum vér» vondsliga móti

þér», fyrirgéf, Fadir gódur!“ fyrir þinn son vorn bródur», sem lísi ei þirmdi sínu“, svo feingum lausn frá pínu.

O Gud! þín gjædskan blíd» gæti vor alla tíd»; falli vyrdstú oss forda, fyrir krapt þinna orda»; ad stødugir standa nædum», styrktir af þínum gjædum.

Géf þitt ord, Gud! í dag», greidi vorn sálar hag“, svo ad þér hlýdnis heidur» af hjarta veitist greidur». Þér ber þacklæti ad gjalda» og þjónkun um aldir alda.

Þig lofi allt hvad er», í upphædum og hér»; fyrir stjórn fridar vísa», fúsir þig skulum vrísa», Drottinn! uns dýrdar prýdi» dásamri þú oss skrýdir.

Fimtudags Kvøld Sálmur.

Lagid: Uppá fjallid Jesús vendi.

Fadir blídi á himna hædum» heidur, lof og dýrd sé þér»! alla mettar ótal gjædum» Eingla, menn og skepna her»; géf ad þar um þeinkja nædum», þinn svo kómum prís sem ber.

Vort kvøldoffur vyrdstú þyggja», velgjørningum þádum mót», og í miskun ad oss hyggja“, æ géf hotum verkin ljót», og fordunst þig vorn fødur styggja“, frelsi er gafst og raunabót.

En vér meigum ýfirklaga“, er vor syndin mørg og ljót“, vér sem høfum vora daga» vold

ugum þér framid mót"; vort líf giorum vér ei laga», sem verdsſkulda þín nádar bót.

Hjartad þúnginn ịnda færir», sár-feignir þinu fundinn á» viljum vér því, Christi kjæri!» koma' og dýrstu lækníng fá», er ośs þjáda end-iurnær» og þig blídan mætum siá.

Messa' ośs ecki í reidi þinni», réttlátasti Fadir kiær!» ángri marin snd vor finni» áheyrn, þínum tróni nær», elſkurſkust ad ośs hlynni» eilíf miſkun þín frábær.

Lít vort geym og leystan anda» líknsamur uns æfin dvín», þá medtak hann þér til handa», þríeinn Gud! og miſkun sýn», ad hlutsſkipti utan vanda», ødlist þar sem dýrdin ſkín.

Fridarins í fadmi þínum» fullørugginr hvíl-unst þá", frelsadir ad sári og pínum", fáum blíd-an þig ad siá». Nær í dýrdar ſkrúda ſkínum», ſkulum eilíft lof þér liá.

Føstudags Morgun Sálmur.

Lagid: Allt eins og blomstrid eina.

Lof sé þér, liúfi Fadir!» vor líkn og hjálpar-vou", vér finnum frelsi gladir», fyrir Jesúm þinn son", hann ośs úr háſka leysti», hugsvølun gaf og frid», fallina á fætur reisti», svo feingjum and-ar grid.

Fyrir þér Herra hiri»! hugrackir byrtunst vér"; hvad er sem ei útſkýri», ad nád þín mjøg

stór er»? í nótt frá öllum meinum», oss frelsa náðirþu; áſt þína' í öllu reynum», ei getur brugðist sú.

Þarfyrir þökkum glaðir», þér Guð! sem mak= ligt er» af hjarta', og viljum hraðir», Herra! fullreysta þér», að þú í dag og ætíð", oss geymir vel þín börn», ſkrir oss súrt mótlætið», en sért vor hjálp og vörn.

Þíns ótta géf að gjætum» grandvarir útlegð í»; ſkémtun af synd ei sætum" svikullri ávallt, því» endurlausnarinn lyða» leysti oss henni frá»; oss ber því örugt stríða», að mætum sigri ná.

Heimurinn hættu stofnar», holdið oss pretta vill", freistíngar dygða dofnar» og dárlig syndin ill"; aldrei oss yfirgéfidu», ástkki hyrðir trúr»! hjálpaðú! hvörgi tefðu!» hættunni rick oss úr.

Veit oss að vaka og biðja», vær svo ef að ei freistunst hér», í stríði vyrðst oss síndja», svo staðist fáum vér»; svo vér að sigri unnum", sæl= unnar öðlunst hnoss", og friálsir fagna kynnum" þeim fyrir oss dó á kross.

Föstudags Kvöld Sálmur.

Lagið: Jesús Christur á jörðan kom.

Dagur enn nú á enda er», áſt fyrir Guðs og mildi», en nætur tíminn nálgast fer"; neyð myrk= ra þó ei skyldi» hræðast, sá Guði' hefir á traust».

hans náð er vís án enda"; sína miskunar sæta raust», síðeldt oss lætur kénda»; og bölmæddum til sín benda.

Þygg vort kvöldoffur, Herra hár!» og hygg að vorum bænum», þig biðjum dýrðar kóngur klár!" og kleckv·· til þín mænum» vertu vort hæli nú í nótt», neyð lát oss einga saka»; gef að oss verði vært og rótt», allt voveifligt hrek til baka», og virðst oss að þér taka!

O Guð! svo náðir elska oss», að einka son þinn mæta», létst kvöl og dauða líða á kross" lausn svo að feingjum sæta» vér, frá eilífri andar þrá», en hrepptum lífsgjöf blíða», þar fyrir gjörum þackir tjá» þér Faðir allra lýða», sem af oss sviptir kvíða.

Særir oss sjöldinn synda þrátt», sakfallna því oss játum"; undir þinn guðdóms mikla mátt», miskuna oss ránglátum". Hyrt ei, sem forþént höfum vær», hegníng eilífri meður"; Frelsari manna Christi kjær!» kraptur þíns dauða skéður», sé oss til lausnar sjeður!

Þó eymdir heims og aðkast mest», eigum hér við að stríða», eilífi Guð! þitt orðið best» upphvetji oss þér að hlýða», það er vort ljós í lífi og deyð»; lát oss fast þar við halda», svo eptir heimsins eymð og neyð» auðnist oss þér að gialda» lofgjörð, um aldir alda.

Laugardags Morgun Sálmur.

Lagid: Hjartad, þánkar, hugur sinni.

Lof sé þér, vor ljúfi Fadir!» líknin manna og verndin traust» frelsi þínu fagnum gladir» feingum nádir slisalaust", í nótt, svo ad eckert mein» ángradi né skadsemd nein», heilsu, líf og heillir hlutum», hjá'par þinnar allir nutum.

Hjortu vor med fognud fyllir», Fadir nádar! enn í dag», med elsku þinni' oss ad þér hyllir», allan blessar þú vorn hag»; oll þín breitni er einskjær náð», er þitt vissa Guddóms ráð» oss útbýtir, en þótt hyrtir", elsku vid oss þar med byrtir.

Géf ánægdir ætíd værum» ó Drottinn! med skamtinn þinn", og oss til nota ávallt færum», ef agar oss þín hondin stinn», þín úthlutan ætíd er», oss hid besta í lífi hér», ef elskad þig af alúd fáum», allt til góds vér þéna sjáum.

Allir þig af alúd bidjum", í dag vertú, Gud! oss hjá», veit ad eckert vondsligt ydjum», varna tjóni og slisum frá»; ollum géf ad þeckja þad», þig ad eigum fodur ad»; á bjargi fostu bygd sá reisti" bænrækinn sem á þig treysti.

Ollum þínum endurleystu" ædstu, Jesú! miskun tjá»; fallinn hvorn á fætur reistu», fundinn þinn sem girnast á»! bidjum hjartans andmóki í», afmá vora synd sem ský»; sé útrunnid blód þitt blída» borgun vor og allra lýda!

Laugardags kvøld Sálmur.

Lagid: Herra! Þér skal heidur og lotning.

Þér ber, Drottinn! þjónkun súsa ad gjalda», þøck og prís fyrir ást og nád margfalda», er heims um reiti" hér oss veitir», hvørri ei breitir»´ henni ef leitum halda

En hefir þú oss þyrmt vid fári nauda», og þínum mettad velgjørníngum snauda»; frá sál' og lífi" súta kífi» svipt, þín blífi" hjálp vor hlíf í dauda.

Ordid þitt oss endurnærdi þjáda» elskan byrtist þín vid oss fáráda×; son þinn blída» sendir þída» sárt ad strída"; leist hann lýdi náda.

Þú oss kéndir þeckja veginn sanna» og þinni af hendi marga velgjørd kanna»; er þú kýs» ad oss skuli lýsa" og veiginn vísa", ad vørd þig prísum manna.

Ei þú girnist gløstun mindar þinnar» gjædskan byrdist þín oss heldur kynna», ad nádin greid» sé nóg til reidu", er naudum eydi» og frid oss leidi ad finna.

O ad gleymum aldrei slíkum gjædum» er ad oss streyma líkn frá Guds á hædum»; þøckum heldur» þeim oss geldur" hjúkrun hreldum», en hvørgi veldur mædum.

Nótt komandi náð þín oss ei gleymi», nauda-vandi allur burt svo streymi»; ad sofna nædum» svíptir mædum», saddir gjædum"; hjálp af hæd oss geymi! Amen.

Kaupmannahøfn 1821.
Prentad hjá Þorsteini E. Rangel.